

Tinc massa poca informació sobre el nom del grup de bordes de *Llaenes*, te. Tavascan (1934, Ll. 24, p. 50). per assegurar que contingui una altra variant sufixal (-ENA? -ENDA?), de la mateixa arrel, o per negar-ho.

<sup>1</sup> Autenticitat o data suspecta notem que no figura en *Cat. Car.* II. —<sup>2</sup> Κερεός, πολις Ιοκκετανών II, 64.91. Puix que era dels Jaccetans no pot ser Cervera ni Seròs ni Sta. Coloma com digueren a la babalà els citats per Hübner (Pauly-Wissowa, III, 1979); però ja he dit en una altra nota que no pot venir de *-ers* segons el timbre de la *e*; allà dalt no hi ha cirerers. Però com que els Jaccetans arribaven fins a Isona etc. no hi ha dificultat a identificar amb *Sirès*, el poblet muntanyenc damunt i a l'E. del Pont de Suert. Car recordem que Ptolemeu és també l'únic que té notícia de *Bas*, de *Gósol* (Εγώσα), de *Bassella* (prob.), d'*Àneu* (Αναβις); i dels Κα(τ)τελανοί. Tornarem a parlar-ne als arts. *Sirés* i *Seròs*. —<sup>3</sup> 4 k. N. de Jaca, però segons la fonètica aragonesa, aquest suposa LAGESSE amb una G, que no el lliga gaire amb el nostre.

## LLAFRANC

Poblet de la C. Brava, de pescadors i estiuejants, te. Palafrugell, entre Calella i el Far de St. Sebastià.

PRON.: *l̥afr̥aŋ(k)* a Palafrugell, Casac. (1920; *l̥afr̥aŋ* jo, allí mateix 1932 etc., i en l'enq. de 1968 a Palafrugell i Calella (XX, 146-154). Com que era una mera cala de pescadors, no sempre gaire poblada, no és estrany que no en trobem mencions antigues.

Però és clar que ve del NP germ. LAN(D)FRANK, conegut no sols per les fonts i sistema germànic (Först., 1007), sinó pels seus descendents romànics.

Molt arrelat, en efecte, a Provença i Nord d'Itàlia. *Lafranc* o *Lafranco de Mar*, personatge citat en una tençó entre Raimbaut de Vaqueiras i el Marquès de Malaspina (Appel, *Chrest.* 90.35); i el famós trobador *Lanfranc Cigala* (G. Bertoni, *I Trovatori d'Italia*, p. 316 etc.; Appel, *Chr.* §32, 102). També entre nosaltres, p.ex. *Landefra*<n>*go* és un dels signants de la donació d'un alou del Vallespir, a. 991, a Teulís, per a Elna, grafia on ha passat desapercebuda la tilde de *-ago* (col-le. Moreau, XIV, 162) Un *Lanfranc* fou abat del monestir d'Àger el S. XII o XIII (Villan. *Vi.Li* IX,88).

Sobre altres cpts. germànics en -FRANK entre nosaltres, veg. (supra) *Hostafrancs* (AUSTREFRANKS). El present NP ens deixà altres descendents toponímics. *Lafranquí* llogaret (ja occità) vora l'Estany de Saltes. Un *Lafranca* degué ser un antic poblat del Maestrat, entre Alcalà de Xivert i Sta. Madalena de Polpís, del qual ha quedat memòria en els Pous de *lafran̥ka* d'Alcalà i la Cova de *L.*, a Sta. Madalena

de Polpís XXVIII 198; *EntreDL.* I, 55; i nom d'algu destinat a ocupar un mas de la Pobla de Segur, a. 1336 (Font Rius, *C.d.P.* 372, I, 552.10).

La reducció fonètica de *nf*, a *f* tan general en llengua d'Oc, també es produïa localment en català, sobretot al NE., com ho proven els NLL *Nefiac* i *Llefià*: de NYMPHIANUM aquell, i l'altre, amb dissim., de NYMPHIANUM.<sup>1</sup>

<sup>1</sup> Rohlf's, que havia estiuejat a *Llafranc* alguna setmana, reporta la falla que li devia contar l'hos-taler, absolutament infundada, que abans es deia *Lloc Franc*, i s'ho creu i tot (*St.z.roman.Namenkunde*, 7). Ni n'hi ha cap testimoni; ni tampoc existeix un nom *Lafrenc*. a les Guilleries (que és on ho situa *AlcM.*), confusió amb el Coll de *Nafre* < NANONFRID.

*Llafuda*, Torre~, V. vol I, 27

## LLAGANYA

*Penya d'Asnar Laganya* o *Penya de la Caixa*, a l'O. de Vall-de-roures (Matarranya). Prové del mal-nom d'un heroi de la Reconquesta, que es fortificà, a mitjan S. XII, en aquesta penya inaccessible. Sovint s'ha llegit malament la grafia *lagaya* dels manuscrits, amb *-y-* = *-ny-*, altres n'han dit *Penya d'Asnar La Gaya*, sense fonament

DOC. ANT. 1175: *peña de Aznar Lagaña* (BABL II, 393); 1179: *penas de Aznar la Gayoña* (amb *-o-* errònia) (Nic. Sancho, *Descr. de la Ci. de Alcañiz*, 850 p. 590)

Aquella penya té una gran capçada seca. A dalt s'havia fet fort el capitost amb els seus, i proveït de queviures per als setges, però amb poca aigua: és natural que l'home no podria rentar-se gaire acuradament els ulls; d'ací el sobrenom 'En Llaganya'. Per a aquesta variant amb *lla-* que era la més general antigament, veg. *DECat.* VII 127a 27.36.

*Mas (de) Llaganya*: sèngles en el terme de Lloret (C.Brava) al N. del coll de sa Palomera; i en el terme de Costur (Alcalatén).

Altres:

*Pati d'En Llaganya*, a Conat (Conflent) (XXVI, 96.17).

*Racó de Llaganya*, partida del terme de Confrides (Marina Val.) (*DECat.* V, 127b21).

*Caseta de Llaganyeta*, en el terme d'Alcoi (*DECat.* V, 127b21).

*El Llaganyós*, partida del terme d'Almudaina (Cocentaina).

*Llagària*, V. *Llac*

## LA LLAGOSTA i LLAGOSTERA

Poble aquell, i avui municipi del Vallès oriental